

З миру по копійці – людям храм

Багато років мешканці села Катеринівка мріяли про храм, де б щонеділі проводили богослужіння, вінчали наречених, хрестили дітей. Щоб втілити благородний задум у життя, довелось чимало потрудитись. І ось днями на небесах загорілась іще одна духовна лампада Поліського краю, бо для парафіян відкрив двері храм великомучениці Катерини, що став найбільшою окрасою маленького села.

Гарно зустрічали тут гостей того святкового дня. Від вхідних воріт і до храму виложили килим із розкішних осінніх квітів. Адже на відкриття завітали високопреосвященніший архієпископ Сарненський і Поліський Анатолій, церковна братія району. Глава духовенства сердечно поздоровив людей зі славною подією, яка, без сумніву, ввійде в історію села світлими рядками та відзначатиметься щороку. І дай Боже, щоб ворота сюди ніколи не закривались. Бо коли людина пізнає Господа, стає мудрішою та милосердною. З допомогою таких і звели церкву. Віруючі християни робили все, аби над селом якнайшвидше засіяли куполи.

Передусім підготували місце, освятили його та заложили камінь. Із закупівлею будівельних матеріалів допомагали меценати. Крім того, місцеві жителі щороку колядували на Різдво по навколишніх селах, а на зібрані кошти купували все необхідне для будівництва. Зводили храм майстри із сусідніх Немович, які добре розуміються в будівельній справі. Священики із Гоцанського району трудилися над покрівлею, бо це надто копітка робота й не кожному вдається. Храм хоч і невеличкий, але має два куполи. Іконостас замовляли в Ковелі. Зокрема царські врата виконали за фінансування приватного підприємця із Немович, який щиро вірить у Бога, при потребі допомагає в хороших справах.

Ніхто не стояв осторонь – трудилися гуртом. А коли святиню звели, то дарували образи, підсвічники, хрести, лампадки, вишивані рушники тощо. Вразила відданістю Господу старенька мешканка Сарн, яка продала власний будинок і пішла жити в дім для одиноких громадян, а на отримані кошти придбала розкішну ікону Почаївської Божої матері, яку повісили над царськими вратами. Подарувала також Євангеліє та лампадки. Місцеві жителі щедро дякують благодійниці та щиро пишаються ошатною святинею, бо і в їх селі тепер на рокові свята служитимуть всеношні та святитимуть пасхи. Раніше добирались у сусідні села Зносичі та Немовичі.

Урочисто та багатолюдно було того дня в новозбудованому храмі. Службу здійснив владика Анатолій, який передусім висвятив його та положив для поклоніння парафіянам мощі святих. Багато мудрих, повчальних слів прозвучало із вуст глави духовенства. Під час служби він здійснив також хіротонію в диякони та священики двох молодих осіб, які навчаються в Почаївській семінарії та вирішили присвятити своє життя служінню Богу. Затим подякував усім причетним до будівництва святині людям, побажав Божого благословення та міцного здоров'я. А хористи заспівали «Многая літа».

Щиро вітали парафіян немовицький сільський голова Володимир Онищук і начальник Катеринівської ВК Ігор Свирид, які подарували вінчальні вінці. Село, хоч і невеличке, але молоді вистачає, тож і вінчати буде кого. Здоровили один одного зі славною подією й місцеві жителі, бо за роки будівництва об'єднались у дружню родину. З їх допомогою біля храму звели невеликий будинок для церковних потреб і встановили паркан.

Гарно та затишно в новозбудованій церкві. За традицією, всі, хто сповідався того дня, та дітки віком до семи років прийняли святе причастя. Упродовж служби люди дякували Всевишньому, що допоміг звести омріяну святиню. Її йменували в честь великомучениці Катерини, яка поплатилась за віру у Христа страшною смертю. Обрали цю святу й через те, що ім'я її схоже з назвою села. І хоч нині тут ще немає постійного священика, християни вірять, що Господь допоможе у вирішенні й цієї проблеми, аби щонеділі лунав церковний дзвін, скликаючи людей на спільну молитву.

Ольга Лотоцька